

तृपः, सन्तर्पी,	तृपः,	तितर्पिषुः,	तरीतृपः ;
तर्पितव्यम् ,	तर्पयितव्यम् ,	तितर्पिषितव्यम् ,	तरीतृपितव्यम् ;
तर्पणीयम् ,	तर्पणीयम् ,	तितर्पिषणीयम् ,	तरीतृपणीयम् ;
¹ तृप्यम् ,	तर्प्यम् ,	तितर्पिष्यम् ,	तरीतृप्यम् ;
ईषत्तर्पः-दुस्तर्पः-सुतर्पः ;	— — —		
तृप्यमाणः,	तर्प्यमाणः,	तितर्पिष्यमाणः,	तरीतृप्यमाणः ;
तर्पः,	तर्पः,	तितर्पिषः,	तरीतृपः ;
तर्पितुम् ,	तर्पयितुम् ,	तितर्पिषितुम् ,	तरीतृपितुम् ;
तृप्तिः,	तर्पणा,	तितर्पिषा,	तरीतृपा ;
तर्पणम् ,	तर्पणम् ,	तितर्पिषणम् ,	तरीतृपणम् ;
तर्पित्वा,	तर्पयित्वा,	तितर्पिषित्वा,	तरीतृपित्वा ;
प्रतृप्य,	प्रतर्प्य,	प्रतितर्पिष्य,	प्रतरीतृप्य ;
तृपम् २,	तर्पम् २,	तितर्पिषम् २,	तरीतृपम् २ ;
तर्पित्वा २,	तर्पयित्वा २,	तितर्पिषित्वा २,	तरीतृपित्वा २. }

(773) “ तृप तृप्तौ ” (X-बुदादिः-1820. सक. सेद्. उभ.) आधृषीयः।

‘ तृप्तावन्यतरस्यां णौ स्यातां तर्पति तर्पयेत् ॥ ’ (श्लो. 133) इति देवः ।
 ‘ प्रीणने च ’ इति कविकल्पद्रुमे । ‘ सन्दीपने ’ इति क्षीरस्वामी ।
 आधृषीयत्वेनास्य घातोर्णिज्विकल्पः । तर्पकः-र्पिका, तितर्पिषकः-षिका,
 तर्पकः-र्पिका, तितर्पिषकः-षिका, तरीतृपकः-पिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि
 रूपाणि चौरादिकचर्पयतिवत् (554) ज्ञेयानि । गिजभावपक्षे शुद्धाद्घातोः
 ‘ शेषात् कर्तरि— ’ (1-3-78) इति परस्मैपदं शता भवतीति विशेषः ।
^Aतर्पन्-न्ती इति रूपम् ।

(774) “ तृफ तृप्तौ ” (VI-तुदादिः-1307. सक. सेद्. पर.)

‘ तृफ ’ इत्यस्य घातोः पाठान्तरमिदम् ।

तर्फकः-र्फिका, तर्फकः-र्फिका, तितर्फिषकः-षिका, तरीतृफकः-फिका ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि तौदादिकतृपतिवत् (772) ज्ञेयानि ।

1. ‘ ऋदुपधाच्चाक्लृपिचृतेः ’ (3-1-110) इति भावकर्मणोः कथम् ।

A. ‘ प्रजहार हरिं रणेऽतर्पन् सुदडे छर्दितमन्युरप्रदर्भन् ॥ ’ घा. का. 3:49.